

Museum. Bestyrelsen for Aarhus Museum har saaledes i Midten af Februar henvendt sig med en Skrivelse til Nationalmuseet, hvori det hedder: „Bestyrelsen for Aarhus Museums historiske Afdeling tillader sig derfor at henstille til Nationalmuseet at virke hen til, helst ganske at forhindre Oprettelsen af flere offentlige historiske Samlinger eller Museer i Jylland eller i alt Fald at begrænse disses Virkefelt til det rent lokale og kun omfattende disse Byers allernærmeste Op-land“. Dette er tiltraadt af Bestyrelsen for Museet i Ribe og ligeledes af Bestyrelsen for Museet i Viborg.

Nationalmuseet har i en Skrivelse, undertegnet af Direktøren for første Afdeling, fremsendt disse Protester til Ministeriet og udtaler blandt andet, hvad jeg med den ærede Formands Tilladelse skal oplæse: „Det er i al Almindelighed en samstemmende Anskuelse, at ikke flere og andre Museer end de nu bestaaende — og saa nævnes disse Byer — „bør opnaa en Statsbevilling, enten til Samlingen eller til Bygning, uden at det sættes som en Betingelse, at et nyt Museum ikke maa optage Sager fra Danmarks Oldtid og fra Landets ældre historiske Tider, og at et opnaaet Beløb af Statens Midler skal tilbagebetales, saafremt denne Betingelse senere fraviges. Særlig med Hensyn til Herning Museum er man enig om indtrængende at anbefale, at det som Betingelse for Opnaaelsen af en Bevilling kræves, at Museet begrænses til Hammerum, Bølling, Hind og Ulfsborg Herreder, medens Sager fra alle andre Egne skulle henvises til de respektive omliggende Museer. Utvivlsomt burde ogsaa Herning-Museets Grænse tilbage i Tiden sættes ved det 16de Aarhundrede, saaledes at Sager fra Middelalder og Oldtid ikke optages. Det hele Anliggende er vidtløftigt og berører mange af Museernes Forhold“. Og samme Skrivelse fra Nationalmuseet slutter med: „Der er ingen anden Udvej end, som de tre ovennævnte Museer have gjort, varmt at anbefale, at der ikke gives Stats-tilskud til ny arkæologisk-historiske Museer; om alle andre Arter af Museer skal intet ytres. Bortfalder Udsigten til Statsbevilling, ville Forholdene snart ordne sig fornuftigt, idet man vil slutte sig sammen om de bestaaende centrale Museer. Saa meget forstaaeligere blive de tre Museers Udtalelser vedrørende Herning-Museet, som der allerede eksisterer en talrig Række af smaa Museer og Foreninger, der ved første Lejlighed ville møde frem med An-

dragender om en Bevilling til Samlingen eller til en Bygning“.

Jeg har ikke villet undlade at anføre dette, men skal i øvrigt gentage, at det har været min Agt at stille Forslag om Statstilskud til Herning Museum, der ligger paa en Egn — synes jeg —, som har Krav paa et Museum. I det hele er Herning Museum allerede nu saa stort, at det bør have Krav paa Tilskud fra Statens Side. Men Sagen er ikke i denne Samling naaet saa vidt, at jeg har kunnet stille noget Forslag.

Det næste Andragende, Udvalget foreslaar at henvise til mig, er fra Sløjdforeningen af 1902. Dette er mig et mærkeligt Andragende. Det hedder her i Ekstrakten i Betænkningen: „Da det paa Finansloven for 1906—07 bevilgede Tilskud paa 1,000 Kr. til Nääs-Sløjden ikke er kommet „Sløjdforeningen af 1902“ til gode, gentager denne Forening sit Andragende“. Jeg har ikke kendt dette Andragende. For Ministeriet har der intet foreligget, men efter de Linier, jeg oplæste af Ekstrakten, er det en Klage over, at den paa Finanslovsforslaget for 1906—07 bevilgede Sum paa 1,000 Kr. til svensk Sløjde ikke er kommen Sløjdforeningen af 1902 til gode. Jeg kunde egentlig indskrænke mig til at sige, at de omhandlede 1,000 Kr. selvfølgelig ere komne til Anvendelse ganske efter den givne Bevilling, der søgtes ved Ændringsforslag, stillet af mig den 3. Februar 1906. I Skrivelsen, hvori dette Forslag stilles, hedder det: „Da det under særligt Hensyn til de ved Finanslovsforslagets første Behandling faldne Udtalelser tillige maa findes ønskeligt at yde Sløjds-kolen paa Askov et forhøjet Tilskud, der passende kunde ansættes til 1,000 Kr. ud over, hvad den nu oppebærer“ o. s. v. Forslaget tiltraadtes, og Ordføreren var ganske enig i de Udtalelser i Betænkningen, at de 1,000 Kr. ere bevilgede til Sløjds-kolen i Askov. Han udtaler kun om denne Sag i det hele: „Der er først under Nr. 204 et Ændringsforslag om et forhøjet Tilskud af 6,000 Kr., hvoraf de 5,000 Kr. til Dansk Sløjdforening og de 1,000 Kr. til Sløjdforeningen i Askov“.

Jeg kunde derfor indskrænke mig til at sige, at de 1,000 Kr. ere forlangte til og bevilgede til Sløjds-kolen i Askov, og at denne har faaet det bevilgede Beløb, saaledes at der ikke ligger noget til Grund for dette Andragende om, at det bevilgede Tilskud ikke er kommet Sløjdforeningen af 1902 til gode. Men jeg skal dog endnu berøre en Side af Sagen. Det var det